

РЕШЕНИЕ

№ 120

гр. гр.Н., 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Н., I-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен М. Дойков

при участието на секретаря Радостина Г. Менчева
като разгледа докладваното от Пламен М. Дойков Гражданско дело № 20212150101572 по описа за 2021 година

Делото е образувано по искова молба от Ф. И. М., ЕГН *****, С. Д. М., ЕГН ***** и С. Д. М., ЕГН ***** – тримата с адрес: с. Т. , ул. „Р.” № * действащи чрез адв. П. Т., АК гр. Б., с адрес: гр. Б., пл. „Б.Г.” № * против Община Н., с адрес: гр. Н., ул. „Е.” № **, представлявана от кмета Н.Д.. В исковата молба се сочи, че тримата са наследници на Д. С.ов М., починал на 02.10.2010г. и С.А. М., починала на 02.11.2020г. Ищците сочат, че с *****г. Д. М., по време на брака си с С. М., е признат за собственик по давностно владение на недвижими имоти : 1. дворно място от 557 кв.м., находящо се в с.Т., съставляващо парцел **** по плана на село Т., целият с площ от 580 кв.м., ведно с построените в него: жилищна сграда на площ от 24 кв.м. и салма на площ от 9 кв.м., при граници: на изток- парцел ***-общински, на запад- улица, на север - парцел - V общински и на юг- собствен парцел - ***, както и на 2. Празно дворно място, находящо се в с.Т., обл.Б.ка от 470кв.м., съставляващо парцел *** от имот № 44 в кв. 36 по плана на селото, урегулиран от 575кв.м. при граници: на изток- парцел ***- общински, на запад- улица , на север- собствен парцел **** и на юг- Щ.А.. Съставеният нотариален акт констатирал фактическото състояние на посочените имоти поне 10 години преди извършването му, а описанието на имотите с площ и граници било въз основа на действащи тогава планове, по които е била издадена скица. След снабдяването си с нотариален акт и въз основа на Разрешение за строеж № */ 21.05.1983г. Д. М., при запазване на наличната в имота стопанска постройка, изградил в имота нова двуетажна жилищна сграда, която съществувала и в момента. След изграждането на сградата, през 1997г. бил възникнал спор със собственика на парцел *- 157 в кв. 28 по плана на с.Т., който твърдял,че сградата, макар и в ползваното от ищите дворно място, била изградена в неговия парцел. По повод на посоченото било установено и несъответствие между имотните граници по двата регулационни плана, без спорът да е разрешаван в съда. С Нотариален акт №107, т. *, нот.

дело № ****г., наследодателите на ишците дарили на С. Д. М. притежаваната от тях 1/2 ид.ч. от дворно място / без сградата / представляваща тогава парцел *** - 158 в кв. 28 по плана на с.Т. , обл. Б., целият урегулиран с площ от 776 кв.м., от които собствено място от 772 кв.м. и придаваемо по регулация от имот с пл.№ 156 от 4кв.м., с неуредени регулационни сметки при граници на целия парцел: улица, Г.И.,И.Щ. ,общ парцел ** и П.С.. С посочения нотариален акт наследодателите били учредили в полза на дъщеря си С. Д. М. и право на строеж в описаната по- горе идеална част. По силата на последното С. Д. следвало да построи и да стане собственик на жилищна сграда на два етажа с гараж, която сграда следвало да бъде построена върху определена със Заповед № 201/17.12.1992г. на Кмета на Община Н. втора застроителна площ на имота и съобразно утвърден архитектурен план. С Нотариален акт № 180, том ***, рег. № **557, дело № ****г. С. Д. М. даР. на З.В. М. само 1/2 от собствената си 1/2 ид.ч. от имот т.е. 1/4 ид.ч. от имот представляващ ПИ с идентификатор № ****, с адм. адрес с. Т., общ. Н., обл.Б.ка, ул. „Р.” № *, целият с площ от 1106 кв.м., с трайно предназначение „урбанизирана” и начин на трайно ползване „ниско застрояване / до 10 м./ ”, без построените в него сгради, при съседни на имота: ****, ****, ****, ****, ****, а по Нотариален акт № **7, том *, нот. дело № ****г., имотът представлява парцел ***-158 в кв. 28 по плана на с.Т., обл. Б., целият урегулиран с площ от 776 кв.м., от които собствено място от 772 кв.м. и придаваеми 4кв.м. по регулация от имот с пл. № 156, с неуредени регулационни сметки, при граници на целия парцел: улица, Г.И.,И.Щ. ,общ парцел ** и П.С.. С Нотариален акт № ***, том ***, рег. № ****, дело № ****г. З.В. М. даР. на С. Д. М. придобитата от дарителката по предходния цитиран нотариален акт 1/4 ид.ч. от ПИ с идентификатор ****, с адм. адрес с. Т., общ. Н., ул. „Р., №3, целият с площ от 1106 кв.м., с трайно предназначение „урбанизирана” и начин на трайно ползване „ниско застрояване / до 10 м./”, без построените в него сгради. След извършените сделки имотът, който понастоящем съобразно скица №15-807284-22.07.2021г. представлява поземлен имот с идентификатор **** по КKKP, одобрен със Заповед РД-18-23/07.07.2005г. на Изпълнителен директор на АК с последно изменение на КKKP, засягащо поземления имот от 22.07.2021г., находящ се в с.Т., общ. Н., обл. Б.ка, с адрес на поземления имот с.Т., ул. „Р.” № *, площ от 1106 кв.м., трайно предназначение на територията „урбанизирана” и начин на трайно ползване „ниско застрояване /до 10 м./” с номер на предходен план - 158 в кв. 28, парцел ***, бил станал съсобствен между ишците при дялове: за всеки от Ф. И. М. и С. Д. М.- по 1/6 ид.ч. по наследство, а за С. Д. М. - 4/6 ид.ч., от които 3/6 по дарение и 1/6 ид.ч. по наследство - относно дворното място, а от постройките в него - на по 1/3 ид.ч. Ишците твърдят, че описаният поземлен имот има от години трайни граници, като в тези граници първо са го владели техните наследодатели, а след това ишците, което било станало поне от ***3г. - 10 години преди снабдяването с нотариален акт по давностно владение от наследодателите им през 1983г. Поради разликата в площта на владяното още от родителите им и техния констативен нотариален акт, след смъртта им ишците предприели действия за снабдяване с констативен нотариален акт, като упълномощили за това адвокат. Последната вместо да подготви документи за разликата между настоящите 1106 кв.м. на поземления имот до вече констатираната собственост 776 кв.м., от които собствени 772 кв.м. и придаваеми по регулация 4 кв.м. от имот с пл.№ 156, с неуредени регулационни сметки, била подготвила молба декларация за целия поземлен

имот ведно със сградата в него, представляваща сграда с идентификатор № ****.1 с площ от 89 кв.м., построена на 2 етажа. След внасяне на молбата-декларация в Община- Н. на 19.02.2021г., с Удостоверение № Н2-УТ- 990/001 от 14.07.2021г. от ответникът им било съобщено, че поземлен имот с идентификатор № **** по КKKP на с.Т. общ.Н. попада изцяло в очертанията на бивш парцел V-44 в кв.36 по плана на с.Т. от 1942г. , който е актуван с АДС № *62/20.12.***8г. за държавна собственост и за същия със Заповед № РД- 11-162/29.12.2020г. на Областен управител –Б. е отписан от актовете книги за държавна собственост и предаден на Община- Н., като е преминал в собственост на Община- Н. по силата на §42 от ПРЗ на ЗОС.

Ищците сочат, че са наясно с §1 от ЗР на ЗД на ЗС и това, че давността за придобиване на държавни и общински имоти спира да тече до 31.12.2022г. и че подобен имот не може да бъде придобит по давност. След справка в Областна управа било констатирано, че АДС № *62 от 20.12.***8г. е съставен на осн. чл. 6 ЗС и се отнася до дворно място в с. Т. с площ от 3575 кв.м., парцел V-44 в кв.36 по плана на с.Т., действащ към ***8г., който предхождал констативния нотариален акт на техните наследодатели от 21.03.1983г. и с който Д. и С. М.и са признати за собственици по давност. При издаването му тогава не било спорно, че имотите за които са признати за собственици, не са държавна собственост, въпреки , че при самото снабдяване с нотариален акт е била получена и заверка от държавата, относно наличие или не на държавна собственост. Открити били архивни документи в дома на родителите им - Удостоверение №104/23.09.1986г. от Община-Н. и друго такова от 19.11.1992г. от ТДУ-Б. , в които било посочено, че Д. С.ов М. е собственик и декларирал поземлен имот от 1500 кв.м. в с.Т., ул. „Р.” № *, ведно с къща с площ от 91 кв.м. В предоставени им удостоверение № Н2-УТ-990/001 от 14.07.2021г. и удостоверение № Н2-УТ- 990 /12.03.2021г. от Община - Н. се сочело, че върху платното на регулационния план на с.Т., одобрен през 1942г., било отразен парцел V- 44 в кв.36 по плана на с. Т., като била внесена промяна с обратен цвят, с която са попълнени парцели *** , ****, V,*** и ***I, които попадали изцяло в парцел V-44 в кв.36. Липсвали данни кога е нанесена тази промяна и на основание какъв административен акт. Ищците сочат също така, че в удостоверенията било отбелязано, че според действащия регулационен план на с.Т., одобрен със Заповед № РД-0953/25.04.1985г., върху територията с очертания, съвпадащи с очертанията на парцели ***, ****, V, *** и ***I по плана от 1942г., попадат: част от УПИ *-157, целият УПИ ***-158 с площ от 792 кв.м., целият УПИ **-158 с площ от 623 кв.м., целият УПИ V-158- с площ от 615 кв.м., целият УПИ **-159 с площ от 811 кв.м., част от УПИ **I-160 ,част от УПИ ХХ-156 и част от УПИ **** в кв.28 по плана на с.Т.. От разписният лист към този план, датиращ от 1985г., УПИ *, ***, **, V, **, **I ,XIX и ХХ в кв.28 по плана на с.Т., в графата собственик били вписани физически лица. Един от тях бил Д. С.ов М., срещу чието име са записани парцели № *** и **. В издаденото удостоверение било също посочено, че според действащия регулационен план, този от 1985г., за с.Т. УПИ ***-158 в кв.28 по плана на с. Т., за имот с идентификатор № **** по КК, с площ от 792 кв.м., в разписния лист в графата собственик е вписан Д. С.ов М., а по КК на с.Т. това е ПИ № ****, с площ от 1106 кв.м. , като в него попада част от УПИ * - 157 и част от УПИ **- 158 ,част от УПИ **- 159 и част от улица - от о.т.55 до о.т. 56 кв.28 по плана на с.Т.. Ищците сочат, че процесният имот, на който твърдят, че са собственици, е владян в тези граници и същите не са променяни, а дадените поясненията в цитираното

удостоверение са довели до още по-голямо объркване у тях. След специализирана консултация ищците били установили несъответствие между парцелите по плана от 1942г. неговото изменение и сега действащия план за регулация от 1985г. за с.Т., несъответствие между кадастралната карта, установяваща действително положение по дефиниция и действащ регулационен план, разминаване между кадастралната карта и действащ регулационен план, като и макар и границите по кадастралната карта само частично / с относителна точност, на места по- голяма от допустимата/ да следват границите на регулацията, имало и съществено разминаване в границите между УПИ * и УПИ *** с площ от около 220 кв.м., която площ се владее от тях съсобствениците на парцел ***, като собствениците на парцели I и * имали документи за собственост в рамките на имотите по кадастрална карта, поради което и там имало и ограда отразена, както на плана от 1985г., така и на кадастралната карта. Ищците сочат, че понастоящем УПИ **** по КК е с площ от 1106 кв.м., като в него попадат УПИ *** в кв.28 и част от УПИ * в кв.28, върху който ПИ № **** по КК попадат бивши парцели *** в кв.36, част от бивш парцел - ****, част от бивш парцел- *** и част от бивш парцел ** в кв.36 по плана от 1942 г. Ищците сочат, че са собственици на процесните имоти по наследство и дарение, което мотивира интереса им от завеждане на настоящия иск срещу ответната Община Н.. Ищците считат, че ответникът не е придобила по силата на § 42 от ЗИД на Закона за общинската собственост /обн. ДВ бр.96/05.11.1999год./ собствеността на процесния имот, тъй като същият незаконосъобразно е бил актуван за държавна собственост по силата на разпоредбата на чл.6 ЗС и не следвало да се счита, че собствеността му е преминала в патримониума на общината на посоченото основание. Взема се становище и по въпроса за мораториума за придобиване по давност на имоти частна държавна собственост. Ищците искат са се постанови решение, с което да се приеме за установено, че Община - Н. не е собственик на поземлен имот с идентификатор **** в с.Т. общ.Н. обл.Б.ка по КККР, одобрени със Заповед РД-18-23/07.07.2005г. на Изпълнителен директор на АК с последно изменение на КККР,засягащо поземления имот от 22.07.2021г. с адрес на поземления имот с. Т., общ. Н., ул. „Р.” № *, с площ от 1106 кв.м. ,трайно предназначение на територията „урбанизирана” и начин на трайно ползване „ниско застрояване /до 10 м./”, с номер на предходен план - 158 в кв. 28, парцел ***, при съсед: имоти с идентификатор № *****, № ****, № 73571.501.391, № **** и № *571.501.373, както и че ответната Община не е придобила по силата на § 42 от ЗИД на Закона за общинската собственост /обн. ДВ бр.96/05.11.1999г./ собствеността на процесния имот, тъй като същият незаконосъобразно е бил актуван за държавна собственост по силата на разпоредбата на чл.6 ЗС и не следва да се счита, че собствеността му е минала в патримониума на общината на посоченото основание както не е бил собствен и нейния праводател - държавата, тъй като имотът не е бил и безстопанствен по време на актуването му за държавен. Представени са писмени доказателства. Правят се доказателствени искания.

Ответникът Община Н. депозира писмен отговор в срока по чл. 131 от ГПК. Ответната страна счита иска за допустим, но за неоснователен. Община Н. претендира, че е собственик на процесния имот с идентификатор № **** по КК на село Т., придобит на основание §42 от ПЗР към Закона за изменение и допълнение на Закона за общинската собственост (ДВ, бр. 96 от 1999г., изм., бр. 36 от 2006 г., в сила от 1.07.2006 г.). Според тази норма застроените

и незастроени парцели и имоти – частна държавна собственост, отредени за жилищно строителство и за обществени и благоустройствени мероприятия на общините, съгласно предвижданията на действащите към датата на влизането в сила на този закон подробни градоустройствени планове, преминават в собственост на общините. Процесният имот № **** бил част и изцяло попадал в границите на имот бивша държавна собственост, представляващ парцел V-44, кв.36 по отменения регулационния план на село Т., одобрен през 1942г. За държавния парцел V-44, кв.36 бил съставен АДС № *62 от 20.12.***8г. Съгласно регулационния план от 1942г. имотът представлявал дворно място на площ от 3575 кв.м. Върху платното на регулационния план от 1942г., в очертанятия на парцел V-44, кв.36 били нанесени парцели ***, ***, V, *** и ***I. През 1985г. бил одобрен действащият и към момента регулационен план на с.Т., според който парцел V-44, кв.36, съответно нанесените в него парцели ***, ***, V, *** и ***I по стария план от 1942г., били обособени и попадат имоти с номера: част от УПИ *-157, целия УПИ ***-158 с площ от 792 кв.м, целия УПИ *-158 с площ от 623 кв.м, целия УПИ V-158 с площ от 615 кв.м, целия УПИ *-159 с площ от 811 кв.м, част от УПИ *-I-160, част от УПИ XX-156 и част от УПИ ****, всички посочени в кв.28 и с отреждане „за жилищно строителство”. Сочи се , че със Заповед № РД-11-162/29.12.2020г. на Владимир Крумов - Зам. областен управител на Област Б., издадена на осн. чл. 78, ал.1 от ЗДС, парцел V-44, кв.36 по плана с.Т., за който е съставен АДС № *62/20.12.***8г., е бил отписан от актовете книги за държавна собственост и предаден на община Н.. Конкретизира се, че са отписани 3255 кв.м. ид. ч. от общо 3575 кв.м., тъй като с предходна Заповед № РД-11-527 от 20.06.2002г. на Областен управител - Б., е бил отписан и предаден на община Н. УПИ V-157, кв.28 с площ от 320 кв.м, за който бил съставен отделен АДС № 1569/10.02.1987г. Отписването на имот V-44, кв.36 по плана с.Т. и предаването му на община Н. било извършено именно поради действието на §42 от ПЗР към ЗИД на ЗОС, като придобиването на собствеността от общината било осъществено по силата на правната норма. Площта на процесния поземлен имот № **** по кадастрална карта е 1106 кв.м., като в него попадат целия УПИ ***-158 с площ от 792 кв.м., част от УПИ *-157, част от УПИ *-158, част от УПИ *-159 и част от улица от о.т. 55 до о.т. 56, кв.28 по действащия регулационния план от 1985г. Обстоятелството, че Община Н. не била съставила актове за общинска собственост за урегулираните поземлени имоти, които попадат в бившия държавен парцел V-44, кв.36, по никакъв начин не се отразявало на притежаваното от нея право на собственост, поради това, че актът за общинска собственост нямал конститутивно действие, не създавал правото, а единствено го констатирал. Ответната страна сочи, че ищите претендират, че са собственици на ПИ **** по наследство и дарение от своите родители - наследодатели, които са придобили собствеността по давност и след обстоятелствена проверка, за което се снабдили с констативен Нотариален акт за собственост №62, том I, нот. дело №130 от 21.03.1983г. на Поморийски районен съдия. Нотариалният акт касаел два имота: дворно място от 557 кв.м, представляващо парцел ****, имот планоснимачен №44, кв.36, урегулиран с площ от 580 кв.м, заедно с жилищна сграда и салма и празно дворно място от 470 кв.м, представляващо парцел ***, имот планоснимачен №44, кв.36, урегулиран от 575 кв.м. Констативния нотариален акт бил съставен на осн. чл. 483 от ГПК /отм./, сега чл. 587, ал.2 от ГПК, като в резултат на обстоятелствена проверка е издадено постановление от Поморийския районен

съдия, с което Д. С.ов М. е признат за собственик на двата описани имота. Ответникът счита, че направеният от съдията извод относно принадлежността на правото на собственост за неправилен, поради което, оспорва констативния Нотариален акт за собственост №62, том I, нот. дело №130 от 21.03.1983г. на Поморийски районен съдия и моли, същия да бъде отменен със съдебното решение по настоящото дело. Иска се също, в случай че бъде уважено това искане, да се отменят и всички последващи нотариални актове, удостоверяващи правни сделки с имотите: Нотариален акт за дарение на недвижим имот и учредяване право на строеж №107, том *, нот.дело №625/20.05.1994г., вписан в Имотен регистър вх.рег.№443/20.05.1994г., том 12, стр.777; Нотариален акт за дарение на недвижим имот №180, том ***, рег. № **557, дело № 2887 от 27.12.2006г., вписан в Служба по вписванията, вх.рег.№ **644, акт №118, том XLI, дело №9261/28.12.2006г.; Нотариален акт за дарение на недвижим имот №***, том ***, рег.№ ****, дело № 1454 от 7.12.2010г., вписан в Служба по вписванията, вх.рег.№9343, акт №74, том 34, дело №6037/07.12.2010г. Ответникът претендира, че към момента на извършване на обстоятелствената проверка имотите, описани в констативния нотариален акт са част от площта на парцел V-44, кв.36 по регулационния план на с.Т. от 1942г. и за него е бил съставен АДС № *62/20.12.***8г. Констативният нотариален акт от 1983г. бил неправилно издаден и следвало да се отмени, защото правото на собственост върху двата имота е принадлежало на Държавата. Моли се за постановяване на решение, с което бъде отхвърлен като неоснователен предявения от Ф. И. М., С. Д. М. и С. Д. М. отрицателен установителен иск за приемане за установено, че Община Н. не е собственик на поземлен имот с идентификатор **** по кадастралната карта на село Т.. Представени са писмени доказателства.

По делото е изготвена СТЕ и са изслушани свидетели.

Свидетелят М.Д.Д., с. Т., общ. Н. разказва, че познава ишците по делото – С., Ф. и С. М.и. Д. сочи, че живее срещу тях и помни родителите им Д. и С.. Свидетелят заявява, че имотът, в който ишците живеят, съотв. техните родители са живели, не е търпял промени. Д. знае, че в имота имало стара къща, която свидетелят не помнел, а сега имало нова сграда. Свидетелят обяснява, че от раждането си живее на адреса в с. Т., като за кратко е бил в гр. Поморие, но през това време е посещавал баба си и дядо си, които са живеели в селото. Вътрешната ограда в имота и ишците не била променяна. Д. бил чувал, че М.и са закупили имота от друг собственик, който също живеел в имота. Д. не знае спрямо ишците или родителите им да са били отправяни претенции за собствеността на имота от други лица, общината или Държавата.

Свидетелката Емине Хасан Ходжа сочи, че е родена в с. Т., общ. Н. и живее постоянно в селото. Ходжа разказва, че е познавала родителите на ишците. Свидетелката сочи, че М.и са купили къщата, когато Ф. и С. М.и били родени, а С. М. се родил след като заживели на адреса. В началото семейството живеело в две малки стаи и още едно малко помещение, а по – късно построили друга къща в имота. Свидетелката сочи, че къщата била закупена от жена позната на свидетелката като баба Недка, а там живеели Кольо и жена му. Свидетелката сочи, че М.и са закупили целия имот, а оградата със съседите им не била променяна. Единствено оградата към пътя била отворена, за да построят къщата. Свидетелката Ходжа сочи, че имената на Д. М. били Ибрям Хасан М., но тя се обръщала към него с „Д.“.

Свидетелката също като св. Д. не била чувала други лица, общината или Държавата да имат претенции, че са собственици на процесния имот.

По делото е изготвена СТЕ. Вещото лице инж. Т. П. сочи, че за с. Т. има изработени следните планове. Кадастрален и регулационен план, одобрен със Заповед № 13210/ 21.09.1942г. В посочения има отразен имот с планоснимачен номер 44. За имот 44 са отредени парцели **- 44 и V- 44 в кв. 36 и парцел **I – 44 в кв. 21. Парцел V, в който попада процесният имот е с площ 3575 кв.м. В разписния лист при създаването му, с пишеща машина за имот 44 са записани като собственици братя Г. от с. К. – земеделци и отредени парцели **- 44 и V- 44 в кв. 36 и парцел **I- 44 в кв. 21. На представените по делото схеми (приложения към заключението) имот 44 е повдигнат с жълт цвят , а парцели ** и V – с розов цвят. Вещото лице сочи, че е правено частично изменение и парцел V е зачеркнат и разделен на нови пет парцела: V, ***, ***, ***, ***, **. Като индекс е записано, че парцелите са общински. Петте нови парцела напълно покриват парцел V. Вещото лице не е установило сведение с какъв нормативен акт и кога е станало посоченото изменение. Установено е, че има нанесени корекции с обратен цвят както на плана, съхраняван в Община Н., така и на плана , съхраняван в Областна управа Б..

Следващият кадастрален план е изработен през 1981г. Направена е извадка от този план. По кадастралния план са нанесени имоти 158 и 157, които попадат в границите на бившия имот 44 по плана от 1942г. Вещото лице сочи, че процесният имот е нанесен като имот 158. Площта на същия, при оцифряване е определена на 1620кв.м.

Кадастралният план от 1981г. е послужил като основа за изработването на регулационния план от 1985г. , одобрен със Заповед № РД – 0953/ 25.04.1985г. Вещото лице е изготвило и схема съобразно двата плана. По цифровия модел на плана за регулация , площта на УПИ ***- 158 е 792кв.м. , а на УПИ ** – 158 е 623кв.м. Соци се, че в документите за собственост УПИ *** е записан с площ от 776кв.м. , от които собствено място 772кв.м. и 4кв.м. придаваеми по регулация. В разписния лист за процесния имот с пл. № 158 е записан като собственик Д. С.ов М. , като в графата за отреждане са отбелязани отредените за него УПИ ***, ** в кв. 28. За имот с пл. № 157 е записан Щ.А. Андреев с УПИ I и *** ц кв. 28. За имот с пл. № 159 е записан като собственик СОНС. За него е отреден УПИ ** в кв. 28. Вещото лице сочи, че за имот 157 са отредени УПИ I – 157 и УПИ *- 157. За имот 158 са отредени УПИ ***- 158, ** – 158, V – 158 и XXI – 158, 159. УПИ *** и ** попадат изцяло в границите на имот 158, а в УПИ V попадат малка част от имота,а по – голямата част е придаваема към улицата. УПИ XXI отреден за имоти 158 и 159 , като части от тях попадат в парцела и отново има придаваема площ откъм улицата. Отбелязано е, че границата между УПИ * – 157 и УПИ ***- 158 съвпада с имотната граница между имот 157 и 158.

Следващият план, посочен от вещото лице, е кадастралната карта на с. Т. , която била одобрена със Заповед РД – 18 – 23/07.07.2005г. Кадастралната карта е била създадена с преки геодезически измервания и в нея имотите са нанесени по съществуващите на мястото огради. Процесният имот е нанесен като ПИ **** с площ от 1106кв.м. Вещото лице е представило комбинирана скица от съвместяването на кадастралната карта и цифровия модел на плана за регулация от 1985г. Процесният имот **** обхваща УПИ *** и в него попада част от УПИ * в кв. 28 с площ от 282кв.м. Вещото лице е

установило, че КК е променяна за имот ****, който е бил разделен на два нови имота – отделен е ПИ 73571.501.504, напълно идентичен с УПИ I – 157, а останалата част е запазила идентификатора си **** – съответен на част от УПИ * – 157. Тази промяна е била одобрена със Заповед РД 14-02-739/29.05.2007г. Имоти ***** и **** са били обединени в един общ имот – 73571.501.530 със Заповед № 18- 394/15.01.2016г. Имот ***** е променен със Заповед № 14 -02 – 304/ 10.03.2008г., но промяната се е състояла в нанасяне на новопостроена четириетажна сграда. Всички посочени промени не са засегнали процесния имот ****.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно изискванията на чл.235, ал. 2 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно Тълкувателно решение № */ 27. 11.2013г. по т.д. № */ 2012г. на ОСГТК на ВКС правен интерес от предявяване на отрицателен установителен иск за собственост и други вещни права е налице когато: ищецът притежава самостоятелно право, което се оспорва; позовава се на фактическо състояние или има възможност да придобие права, ако отрече правата на ответника. В производството по този иск ищецът доказва фактите, от които произтича правния му интерес, а ответникът - фактите, от които произтича правото му. При липса на правен интерес производството се прекратява. В настоящия случай ищите заявяват самостоятелно право на собственост, което по твърденията им произтича от наследствени правоотношения и дарение. Наред с това ищите претендират, че за ответника не са били налице предпоставките по § 42 от ЗИД на Закона за общинската собственост (обн. ДВ бр.96/05.11.1999г.) собствеността на процесния имот да премине в патримониума на ответника, тъй като същият незаконосъобразно е бил актуван за държавна собственост по силата на разпоредбата на чл.6 ЗС и не следва да се счита, че собствеността му е минала в патримониума на общината на посоченото основание, както не е бил собствен и нейния праводател - държавата, тъй като имотът не е бил и безстопанствен по време на актуването му за държавен.

От друга страна ответникът оспорва собствеността на ищите, като твърди, че е бил съставен АДС № *62/20.12.***8г., е бил отписан от актовете книги за държавна собственост и предаден на община Н. и са налице предпоставките имотът да се счита първоначално държавна, а след това и общинска собственост.

Настоящият състав намира, че предявеният иск е доказан и основателен по следните съображения. От събраните по делото гласни и писмени доказателства се установява, че с *****г. Д. М., по време на брака си с С. М., е признат за собственик по давностно владение на недвижими имоти : 1. дворно място от 557 кв.м., находящо се в с.Т., съставляващо парцел **** по плана на село Т., целият с площ от 580 кв.м., ведно с построените в него: жилищна сграда на площ от 24 кв.м. и салма на площ от 9 кв.м., при граници: на изток- парцел ***- общински, на запад- улица, на север - парцел - V общински и на юг- собствен парцел - ***, както и на 2. Пrazно дворно място, находящо се в с.Т., обл.Б.ка от 470кв.м., съставляващо парцел *** от имот № 44 в кв. 36 по плана на селото, урегулиран от 575кв.м. при граници: на изток- парцел ***- общински, на запад- улица, на север- собствен парцел **** и на юг- Щ.А.. От изслушаната по делото СТЕ става ясно, че това е процесният

имот предмет на настоящото дело, описан като поземлен имот с идентификатор **** в с.Т. общ.Н. обл.Б.ка по КККР, одобрени със Заповед РД-18-23/07.07.2005г. на Изпълнителен директор на АК с последно изменение на КККР,засягащо поземления имот от 22.07.2021г. с адрес на поземления имот с. Т., общ. Н., ул. „Р.” № *, с площ от 1106 кв.м. ,трайно предназначение на територията „урбанизирана” и начин на трайно ползване „ниско застрояване /до 10 м./”, с номер на предходен план - 158 в кв. 28, парцел ***, при съсед: имоти с идентификатор № *****, № ****, № 73571.501.391, № **** и № *571.501.373. Ответната страна сочи, че е издаден АДС № *62/20.12.***8г., процесния имот попада в границите на имот бивша държавна собственост , представляващ парцел V- 44, кв. 36 по отменение регулационен план на с. Т., общ. Н., който със Заповед № РД -11-162/ 29.12.2020г. на Владимир Крумов, Зам. – областен управител на Област Б., имотът е отписан от актовете книги за държавна собственост и е предаден на Община Н.. Ответникът сочи, че с ДВ бр. 92/ 16.11.1951г., в сила от 17.12.1951г., е приет Закона за собствеността, като в чл. 6 от ЗС е посочено, че държавните стават и имотите, които държавата придобива съгласно законите, а така също и имотите, които нямат друг собственик. Нормата е претърпяла изменение през 1991г., като към сегашния момент чл. 6 от ЗС гласи, че собствеността на държавата и на общините е публична и частна. Ответникът счита, че нормата е идентична с тези на чл. 3 от ЗДИ (обн. ДВ бр. 66 от 25.03.1941г. , отм.) - държавни са недвижимите имоти, които не принадлежат никому и чл. 2 от ЗДИ (утвърден с Указа № 1772/ 07. 12.1948г. , обн. ДВ бр. 300/ 22.12.1948г., отм. ДВ бр. 92/ 16.11.1951г., в сила от 17.12.1951г.) - държавни имоти са всички имоти придобити от държавата по силата на междудържавните договори и на законите в страната, както и имотите, които не принадлежат на кооперациите или на физически или юридически лица; държавни стават и имотите на сдруженията с идеална цел, партийно- политическите и други обществени организации, освен кооперациите, след преставането на тия организации да съществуват, а така също и недвижимите имоти, отстъпени безвъзмездно на кооперациите, ако прекратят своята дейност. Ответникът мотивира виждането си с това, че няма данни собствеността да е принадлежала на други лица преди 1983г., когато е съставен посочения *****г., а в посочените нормативни актове е била в сила забрана за придобиване по давност на такива имоти. Съобразявайки последователно тези разпоредби и установените факти, не може да се заключи, че спорният имот е бил без собственик. На първо място свидетелите посочиха, че в имота е бил собственост на жители на селото, които са продали същия на родителите на ищците по делото. Това според свидетелите е станало в периода между 1967г. и ***4г. - св. Емине Ходжа разказва, че семейството на Д. И С. М. са се нанесли в къщата, заедно с двете си вече родени деца(Ф. и С.) ,а там се е родил и С. М.. В проведеното производство по издаване на нотариалния акт от 1983г. е удостоверено, че са изминали поне десет години, в които Д. М. е владял имота и по тази причина е признат за собственик. В последствие наследователите на ищците са извършвали дейности по застрояване на имота, за което са получили разрешение от Община Н. - Разрешение за строеж № */ 21.05.1983г., декларирали са го пред ответника и са заплащали дължимите за това данъци. Нещо повече – в разписан лист е посочено, че през 1985г. Д. С.ов М. е собственик на парцели *** и ** в кв. 28 на с. Т.. Посоченият документ не е акт за собственост, но това писмено доказателство също сочи, че имотът не е бил безстопанствен.

Следва обаче да се съобрази друго. При приемането на ЗС през 1991г. редакцията на чл. 86 от закона гласи, че не може да се придобие по давност вещ, която е социалистическа собственост. Нормата е изменена през 1990г. (ДВ бр. 31/ 1990г.) като чл. 86 от ЗС вече гласи, че не може да се придобие по давност вещ, която е държавна или общинска собственост. Следващата редакция е в ДВ бр. 33 от 1996г., като и към момента нормата гласи, че не може да се придобие по давност вещ, която е публична държавна или общинска собственост. Посочената промяна е в сила от 01.06.1996г. С посочената промяна в закона вече е направено разграничение на собствеността на държавата и общините на частна и публична таква, което след този момент дава възможност да бъде придобита по давност частна държавна или общинска собственост. Забраната за придобиване по давност остава за имотите публична държавна и общинска собственост (чл. 7, ал. 1 ЗДС и чл. 7, ал. 1 от ЗОБС). Страните не твърдят, че имотът е имал статут на публична държавна или общинска собственост. Не се спори и че Д. и С. М. и са владяли имота поне от ***3г., както и след 01.06.1996г. Видно от събраните гласни и писмени доказателства, двамата са живели на посоченото място и след 01.06.1996г. – Д. М. е починал на 02.10.2010г., а С. М. на 02.11.2020г. В случая десетгодишният давностен срок е следвало да изтече на 01.06.2006г. Считано от 31.05.2006г. е влязъл в сила мораториума установен с § 1 ЗР на ЗД на ЗС (ДВ, бр. 46/2006 г.), с което е постановено спиране на давността за определен период от време, удължено впоследствие до 31.12.2017 г. (с изменение на § 1 ЗР на ЗД на ЗС - ДВ, бр. 7 от 2018 г., в сила от 31.12.2017 г., този срок е продължен до 31.12.2022 г.). От страна на ответника не се наведоха доказателства, които да оспорят твърденията на ишците, че имотът е владян от техните наследодатели в периода от ***3г. до 01.06.1996г., като презумпцията на чл. 83 от ЗС не беше оборена. Изводът е валиден и за ишците, независимо от представените нотариални актове от 1994г., 2006г. и 2010г., с които са извършени дарения на част от имота. В случая е налице и хипотезата на чл. 82 от ЗС. По делото не са налице данни други лица освен наследодателите и ишците по делото да са владяли имота, като всичко това са вършили необезпокоявано, явно и са демонстрирали намеренията си към имота като са го застроявали, заплащали са данъци, извършвали да прехвърлителни сделки. Следва да се отбележи, че с Решение № */ 24.02.2022г. по к.д. № 16/ 2021г. на Конституционен съд на Република България бяха обявени за противоконституционни разпоредбите на § 1, ал. 1 от Закона за допълнение на Закона за собствеността (обн., ДВ, бр. 46 от 2006 г.; посл. доп., бр. 18 от 2020 г.) и на § 2 от заключителните разпоредби на Закона за изменение на Закона за собствеността (ДВ, бр. 7 от 2018 г.). Решението е публикувано в ДВ бр. 18/ 04.03.2022г., т.е. е влязло в сила на 08.03.2022г. Ако в случая се приеме, че придобивната давност е текла в полза на ишците (съотв. на техните наследодатели), то след влизане в сила на решението на Конституционния съд на Република България и след образуване на настоящото производство, десетгодишният срок по смисъла на чл. 79, ал. 2 от ЗС е изтекъл. В случая не е налице прекъсване на давността - придобивната давност се прекъсва с предявяване на иск, само ако искът е предявен срещу лице, което се позовава на давността, а теклата в полза на ищеца давност не може да се прекъсне с предявения от самия него иск, т.е. ищецът не може сам да прекъсне собствената си придобивна давност. В случая и по време на процеса е текла придобивна давност и същата е изтекла в полза на ишците и към момента.

С оглед всичко изложено, следва предявения иск да бъде уважен като основателен и доказан.

По разноските. При този изход на делото, следва в полза на ишците да се присъдят направените разноски. Това е сумата от 50.00лева за дължимата държавна такса, сумата от 500.00лева за изготвената СТЕ и сумата от 1500.00лева за адвокатска защита или общо 2050.00лева.

Воден от изложеното и на основание чл. 236 вр. чл. 235 от ГПК, Н.ският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено, на основание чл. 124, ал. 1 от ГПК, по отношение на Ф. И. М., ЕГН *****, С. Д. М., ЕГН ***** и С. Д. М., ЕГН ***** – тримата с адрес: с. Т., ул. „Р.” № * действащи чрез адв. П. Т., АК гр. Б., с адрес: гр. Б., пл. „Б.Г.” № *, че Община Н., с адрес: гр. Н., ул. „Е.” № **, представлявана от кмета Н.Д., НЕ Е СОБСТВЕНИК на поземлен имот с идентификатор **** в с.Т. общ.Н. обл.Б.ка по КККР, одобрени със Заповед РД-18-23/07.07.2005г. на Изпълнителен директор на АК с последно изменение на КККР, засягащо поземления имот от 22.07.2021г. с адрес на поземления имот с. Т., общ. Н., ул. „Р.” № *, с площ от 1106 кв.м. ,трайно предназначение на територията „урбанизирана” и начин на трайно ползване „ниско застрояване /до 10 м.”, с номер на предходен план - 158 в кв. 28, парцел ***, при съседи: имоти с идентификатор № *****, № ****, № 73571.501.391, № **** и № *571.501.373, поради това , че Община Н. не е придобила по силата на §42 от ЗИД на ЗС (обн. ДВ бр. 96/ 05.11.1999г.) собствеността на процесния имот, тъй като същият незаконосъобразно е бил актуван за държавна собственост по силата на разпоредбата на чл.6 ЗС и че собствеността му е преминала в патримониума на общината на посоченото основание, както не е бил собствен и нейния праводател - държавата, тъй като имотът не е бил и безстопанствен по време на актуването му за държавен.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, „Община Н., с адрес: гр. Н., ул. „Е.” № **, представлявана от кмета Н.Д. да заплати на Ф. И. М., ЕГН *****, С. Д. М., ЕГН ***** и С. Д. М., ЕГН ***** – тримата с адрес: с. Т., ул. „Р.” № * действащи чрез адв. П. Т., АК гр. Б., с адрес: гр. Б., пл. „Б.Г.” № *, сумата от 2050.00лева разноски за водене на делото.

Решението подлежи на обжалване пред Б.кия окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Н.: _____